

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de
Parisiis, M.D.LXXV.

De cultu Dei. 37.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

hoc est sapientiæ amatorem
appellare maluit.

De cultu Dei.

37.

Sarcina cum soleat quæuis onerosa videri,
Sola tamen Christi sarcina corda leuat.
Sic auibus leuitas ex pennis nascitur ipsis:
Nedum deprimat has, Et grauet istud onus.
Robora sic mulis addunt non parua clitelle:
Hinc etenim melius pondera ferre solent.
Tale iugum est Christi: nihil illo lenius vsquam
Vtque laboris onus dulce sit omne, facit.

SCHOLIA.

Sarcina cum soleat) Tantum
best vt Christi iugum cum à
trahitur, opprimat, vt etiam
uet, ac coroboret. Quatumuis
Ic. 6. nim Iudæi dicant, Durus est
sermo, quantumuis ignauus
Luc. 16. uis dicat, Scio quia austerus
tamen verbum Christi menda
eos apud Matthæum coargu
Matt. 11 vbi iugum suum dulce & on
leue esse asserit. Atque ad cat

ANTHOLOGIA. 51

ras quidem sarcinas mediocris
 ætas, corpus firmum, & integra
 valetudo, requiritur: iugum au-
 tem Christi, tam iuuenes, quàm
 senes trahere queunt, neque vlla
 est ætas ac valetudo, quæ exclu-
 datur. Vnde etiam aiebat Hiere-
 mias, Bonum est homini cū por-
 tauerit iugū ab adolescentia sua.
 Et Christus, Sinite paruulos ve-
 nire ad me, & nolite eos prohi-
 bere: talium enim est regnum cę-
 lorum. Atque istud in hoc iugo
 mirū est, quòd sub eo, qui labori-
 bus fracti sunt, requiescunt, qui
 infirmi sunt, vires colligunt.
 Cum infirmor, inquit Paulus,
 tūc potēs sum. Quod quidē Chri-
 sti ope atque auxilio contingit,
 quemadmodū idem Apostol⁹ his
 verbis testatur, omnia possum in
 eo qui me confortat. Nec verò
 mirum videre debet si animo

Thre. 3.

Mat. 19.

2. Cor. 12.

Phil. 4.

S A C R A

adeo forti & erecto quosuis
bores, quasuis persecutiones
que calamitates perferat, de
eius præsidio nititur, qui omni

Hebr. I. virtutis suæ verbo portat.

Psal. 91. proinde non iniuria David in

palmae comparat, cui hoc natu

insitum est, vt eò altius efferat

quò magis deprimatur. Id quod

Paulo contigisse liquet, qui co

cathenis constrictus esset, eu

gelium non minus latè diffund

bat, q̄ cum liber ac solutus deg

ret. Enimvero nonnulli pij viri

miliari quadam similitudine p

num facere studuerunt, quæ ad m

dū fieri possit vt Christi iugū le

inueniatur, cum ea iugi natu

sit, vt humeros premat. Quipp

D. Augustin^o in Psalmos, & Be

nardus in epistolis eadē similitu

dine vtuntur, hoc est ea, quæ ho

octasticho priore loco cōtinetur

*Aug. in
psal 59.*

serm.

22. de

verbis

Apost.

Ber. epi.

72.

Sed quia Bernardus alterā adhuc affert, atque hanc rem elegantissimè describit, non erit alienum audire quid dicat. Libet, inquit, admirari quā leue sit on^o veritatis. Nū verè leue est quod portantē non grauat, sed leuat? Quid eo leuius onere, quod non solūm non onerat, sed portat omnē, cui portandum imponitur? Hoc on^o potuit vterum grauidare virginem, grauare non potuit. Hoc onus ipsa, quibus se præbuit sustentandum, senis Simeonis brachia sustentabat. Hoc etiam Paulum in graui licet & corruptibili corpore positum, rapiebat vsq; ad tertium cœlū. Quæro in rebus si quid huic exoneranti oneri simile inueniam: & occurrit mihi de pēnis auium, quod vtcumq; coaptrem, quæ quodā videlicet singulari modo, & corpulentiorē

S A C R A

reddunt substantiam, & agilio
Mirum opus naturæ. Vnde gra
fescit materia, inde sarcina le
gatur: & quantum crescit in m
sa, tantum decrescit in ponde
Hoc planè in pœnis Christi or
ris exprimit similitudinem, qu
& ipsæ ferunt à quibus ferunt
Quid & de quadriga dicam: H
nimirum admota iumento sar
nam, quæ ab ipso moueri nõ
terat, auget quidem, sed portat
liorem facit. On^o oneri addit
& minus onerat. Sic & oneri gra
uissimo Legis accedens quadri
ga Euangelij, & auxit perfectionem
& difficultatem minuit. His de
bus similitudinibus utitur Be
nardus: quarum posterior ad
mihi aperuit ad eam quã secũdũ
loco adhibui, nẽpe de mulo, cu
cũ clitellæ ponderis incrementũ
sint, hinc tamen hoc cõsequitur

vt sarcinas sibi impositas leuius ^{I.}
ferat. Addā etiā præclarā sententiā, ^{341.}
quā in altera quadā epistola idem
Bernardus affert: In via vite, quò
citius, eò facilius curritur: & leue
Saluatoris onus, quo crescit, am-
plius, eò portabilius est. Nōne &
auiculas leuat, non onerat, pen-
narū, siue plumarū, numerositas
ipsa. Tolle eas, & reliquū corpus
pōdere suo fertur ad ima. Sic di-
sciplinam Christi, sic suaue iugū,
sic onus leue, quò deponim⁹, eò
deprimimur ipsi: quia portat po-
tius quàm portatur.

Quàm grauitè in spiritualis vitæ
auspiciis homo oppugnetur.

38.

*Protinus vt patrias remeat fugitiuus ad ades
Isacides, Laban frendet, et arma parat.
Ac generum nactus verbis incessit acerbis,
Quod tacitus celerem sumpserit ille fugam.
Quis mihi discessus patuit tuus, inquit, vt & te
Cum cithara, var iis prosequerérque sonis?
Isacides contrà, Fugiendi clam mihi causa*